

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibvs Cvram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorum, 1609

12. Cap. Ministro, & requisitis in eodem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

tenent. Nauart. in Manuali cap. 9. num. 17. de pœnit. d. 5. cap. Contrarium, à num. 18. in d. cap. Fratres, num. 5. Caiet. in verb. Confessionis iteratio. Adrian. in 4. quæst. 4. de Confess. Ioseph. Angles vbi sup. art. 7. difficult. & alij alibi: Ratio, quia qui semel legitime confessus est sua peccata, nulla humana auctoritate cogi potest, vt iterum ea cōfiteatur, sufficit ergo, quando aliquis pœnitentiam non impleuit, aut per obliuionem, aut per negligentiam, vel aliam causam, quod peccatum confiteatur, nec est necesse repetere confessionem: si quis tamen, vt Adrian. Nauarr. & alij docent, ante absolutionem pœnitentiam impositam contemneret, aut ex ignorantia criminali, & culpabili, non laboraret vt eius esset remissio, confessio foret reiteranda, non ex defectu satisfactionis, sed integritatis, quia si peccatum non confessus fuit ante absolutionem,

CAPVT XII.

DE MINISTRO CONFESSIONIS *& requisitis in eo.*

MINISTER sacramenti pœnitentiae est Sacerdos habēs potestatem iurisdictionis vt vocant, in pœnitentem.

Ad intelligentiam huius rei notandum du- *Potestas in*
 plicem requiri potestatem in ministro sacra- *confessario*
 menti pœnitentiæ, ordinis, & iurisdictionis. *duplex,*
 Ordinis potestas confertur Sacerdoti in sua *Ordinis &*
 consecratione, quando ordinatur Sacerdos. *Iurisdict.*
 Iurisdictionis verò recipitur, quando quis le-
 gitimè præficitur curæ animarum, quod in-
 tellige quantum ad exercitium. Iurisdictione ad-
 huc duplex est, Ordinaria & Delegata. Ordina-
 ria vtuntur sequentes. Pontifex in vniuer-
 sali Ecclesia, Episcopus in sua Diocæsi, Paro-
 chus in sua Parochia. Delegatam habent ij,
 quibus ab his committitur. Ex defectu pote-
 statis ordinis. Confessio facta laico, aut alteri
 clerico, qui non est sacerdos, nihil valet ad ef-
 fectum absolutionis, vt communis Theolo-
 gorû sententia est, & veritas certissima, ab om-
 nibus recepta, & definita in concil. Trident.
 sess. 14. can. 10. Contra tamen videntur textus
 in cap. quem pœnitet. de pœnit. d. 1. & de pœ-
 nit. d. 6. cap. 1. Tanta est virtus confessionis, vt
 etiam laico facta profit, & si deest Sacerdos,
 confiteatur proximo, & Mag. in 4. d. 17. alias
 adfert auctoritates. Respondetur, hos cano-
 nes cum Magistro intelligendos esse de consi-
 lio, & non ad effectum sacramentalis confes-
 sionis, sed causa humilitatis, vel petendi consi-
 lij, vide ad hanc materiam Nauarr. de pœni-
 ten. d. 6. cap. 1. in principio à num. 72. Ex defe-
 ctu autem iurisdictionis, non potest absolueri
 quili-

quilibet simplex Sacerdos, cui non est commissa animarum cura in subditos: Nota regulam generalem, quod in articulo mortis, praelumitur, quando mors timetur, quilibet Sacerdos potest absolvere ab omnibus peccatis, & censuris in foro conscientiae.

QUAE PRAETEREA REQUIRUNTUR in Confessario?

Respond. *Tria adhuc; Scientia, Prudentia, & Bonitas.*

ADDUNT quidam secretum, sed hoc rectum est inter conditiones confessionis, etiam de hoc actum.

De scientiae necessitate, qualitate & quantitate, dictum in quaestione proemij.

Prudentia, ad quatuor requiritur in confessione. *Primo*, ut ad aperiendam conscientiam, inducatur peccator, in qua re, non est opus parua industria apud ignorantes, & verecundos. Quare in d. c. i. de poen. d. 6. §. diligens, dicitur. Diligens itaque inquisitor, & subtilis inuestigator, sapienter & quasi astute terroget à peccatore, quod forsitan ignorat, vel verecundia velit occultare, peccatorem mortaliter confessarius, non interrogat, sed do quod credit, & probabiliter animadvertit, confitentem aliquid necessario confitendum, taciturnum, ut in d. §. diligens. Navar. d.

cet & alij alibi. Quando autem bona fide putat, nihil omiffum à pœnitente, vtpote quia est puræ conscientia, discretus, sapius solitus confiteri, non tenetur interrogare, imò aliquando imprudentia est, pœnitentem nimis interrogationibus moleftare. In hac re opus est discretione, ne quid nimis fiat. Debet autem Confessarius, cum patientia, sine vlllo figno perturbationis, aut horroris, etiamfi pœnitens grauiſſima peccata confiteatur permittere, vt ſua peccata vel ordine, vel confuſè prius confiteatur antequam interroget, niſi fortasè breuiter, in diſcurſu alicuius admonendus ſit, propter obliuionem. Tria autem obſeruanda à Confessario in interrogando.

Primum, Vt interroget de peccatis, eorumque circumſtantijs neceſſarijs, & non de fabulis, ſeu alijs impertinentibus, ex curioſitate.

Secundum, Vt fiat interrogatio niſi de peccatis conſuetis, & eis quæ communiter committuntur, & cognoſcuntur à pœnitentibus. Quia quærendo non conſueta ex propoſito, niſi pœnitens det cauſam interrogandi, ſæpè nocet confitenti, dum fortasè diſcit mala, quæ nescit. In genere autem & è longinquo, & quaſi præter intentionem, quando prudentia diſtat, inconſueta ſunt inquirenda.

Tertium, vt interrogando circa peccata luxurix & carnalia, nō nimis ad particulares circum-

cumstantias descendat, ne confessarius & pœnitentem in tentationem ducat. Quod secundum Aristotelis doctrinam in 3. Ethicis. Delectabilia quanto magis considerantur, tanto magis mouent. De interrogationibus vide Angelum in summa verb. interrogatio- nes in confessione, & Caiet. & P. Ioannem Lancum Theologum Societatis Iesu, in c. 2. rectorij, & latius in appendice eiusdem libri.

Secundo. Requiritur prudentia in confessorio, ad interrogandum & inquirendum de rebus quæ necessaria sunt ad discernendum mortalia à venialibus.

Tertio. Ad inducendum pœnitentem contritionem, & dolorem, ne fallatur iuxta illud Apostoli I. ad Timoth. 5. Ne citò maius imponas, hoc est enim communicare peccatis alienis, & viuificare animas, quæ viuunt.

Quarto. Ad imponendum conuenientem satisfactionem, & ad salutaria remedia contra peccata.

De Bonitate Confessarij.

BONITAS confessarij tanta esse debet, ut sit, vel probabiliter putet se esse extraneum peccati mortalis, aliàs mortaliter peccatur, quia sacramentum in mortali ministrat, vnde dicitur in c. 2. de sacramentis in communi. Quia in generali regulam communem, omnis qui recipit, ad

ad ministrat sacramentum in mortali, mortaliter peccat, 1. q. 1. cap. per Esaiam. & cap. illud 9. dist. valet tamen sacramentum in mortali administratum, vt pleniùs supra. De bonitate Confessarij, vide Caietan. in summa verb. Confessor. Auream Armillam eod. verb. Nauarr. de pœnit. d. 6. cap. 1. §. Sacerdos, & in manuali cap. 4. num. 15.

C A P V T X I I I .

DE SATISFACTIONE TERTIA PARTE PœNITENTIE.

DE hac lege Nauarr. in Manuali cap. 3. & de pœnit. d. 3. cap. Satisfactio. Dominicum Sotum in 4. d. 19. cum Magistro & alijs Doctoribus. Petrum à Soto de instit. sacerdotum in tract. de sacramento pœnitentiæ. Ioan. Medinam in C. de pœnit. tract. 3. Andream Vegam de iustificatione lib. 13. à c. 36. & Summistas in verb. Satisfactio.

Satisfactio, est quædam recompensatio, pro iniuria Deo facta, cum proposito amplius eum non offendendi.

Satisfactio in primis est duplex, vna, quæ voluntariè à quolibet pœnitente potest assumi, qua proprio arbitrio, iuxta admonitionē sacrarum literarum, vult dignos pœnitentiæ

Satisfactio duplex.

H fru-